

R 5188 (page 60)

முற்பிதாக்கள்

எபிரெயர் 11:1-19

“எங்கள் பிதாக்கள் உம்மிடத்தில் நம்பிக்கை வைத்தார்கள்; நம்பின அவர்களை நீர் விடுவித்தீர்.” - சங்கீதம் 22:4

இப்பாடத்தில் பரிசுத்த பவுல் அடிகளார், முற்காலங்களில் விசுவாசத்தினைக்கொண்டு செய்யப்பட்ட அதிசயங்களைக்குறித்த தெளிவான காட்சிகளை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார்; இன்னுமாக அந்த விசுவாசப் போர்களைத்தொடுத்த கதாநாயகர்கள் கொஞ்சம்பேரின் பெயர்ப்பட்டியலைக் கொடுக்கின்றார்; மேலும் இவர்களது வெற்றியினுடைய அம்சத்தினைக்குறித்தும் சுருக்கமான வார்த்தைகளில் வண்ணம் தீட்டியுள்ளார். இவரது ஆய்வுப்பொருளின் விரிவான அடித்தளம் இவ்வாராய்ச்சியினுடைய முதலாம் வசனத்தில் காணப்படுகின்றது: “விசுவாசமானது நம்பப்படுகிற வைகளின் உறுதியும், காணப்படாதவைகளின் நிச்சயமுமாயிருக்கிறது” (எபிரெயர் 11:1). தண்ணீரானது பனிக்கட்டியாக உறைந்த நிலைமையில், அதன்மேல் நம்மால் நடந்துபோக முடியும், ஆனால் அது திடப்பொருளாய் இராத நிலைமையில், அதன்மேல் நம்மால் நடந்துபோக முடியாது என்பது போலவே, நம்பிக்கை என்பதும் வலுவான விசுவாசமாக உறைந்துபோய், உறுதியடையாதது வரையிலும், சாதாரணமான நம்பிக்கையானது நம்முடைய விசுவாசத்திற்கும், நாம் முன்னேறிச் செல்வதற்கும் ஓர் அஸ்திபாரமாகிடுவதற்குப் போதுமானதாய் இராது.

இப்படியாக நாம் குருட்டு நம்பிக்கைக்கும், விசுவாசத்திற்கும் இடையில் உள்ள வித்தியாசத்தினைத் தெளிவாய்த் தெரிந்திருக்க வேண்டும் - குருட்டு நம்பிக்கை என்பது கண்டனத்திற்குரியதாகவும், விசுவாசம் என்பது பாராட்டப்படத்தகுந்ததாகவும் காணப்படுகின்றது. அறியாமை, மூடநம்பிக்கை எனும் புதைமணல்களினின்று நம்மைப் பாதுகாப்பாய்ச் சுமந்துசெல்கிறதும், தேவன் நமக்கு நியமித்துள்ள இலக்கிற்கு நம்மைப் பாதுகாப்பாய்க்கொண்டு சேர்க்கிறதுமாய் உள்ள உறுதியான விசுவாசத்திற்கு, மனுஷ வாக்குறுதிகளைவிட, நம்முடைய கற்பனைகளைவிட அல்லது வேறு மனுஷருடைய கற்பனைகளைவிட அதிகமான வேறு காரியங்கள் அவசியமாய் இருக்கின்றது. உண்மையான

R5188 : page 61

விசுவாசமானது கர்த்தரிடமிருந்து திட்டவாட்டமான செய்தியைப் பெற்றுக்கொள்ள நாடித்தேடுகின்றது. மேலும் அச்செய்தியினைக் கண்டடைவதற்குரிய விசுவாசத்தின் பிரயாசத்தில் விடாமுயற்சி தேவையாய் இருக்கின்றது. பின்னர் அச்செய்தியானது காணக்கூடாதவைகளுக்கு சான்று அல்லது நிரூபணமாகுகின்றது.

தேவனிலும், இன்னுமாக கானான் தேசத்தினை இஸ்ரவேலுக்குக் கொடுப்பதாக அவர் உரைத்த வாக்குத்தத்தத்திலும் உள்ள விசுவாசத்துடன், தேசத்தை வேவுபார்க்கும்படிக்கு அனுப்பப்பட்ட இரண்டு முன்னோர்கள் நல் அறிக்கை ஒன்றினைக் கொண்டுவந்தார்கள். இவர்களோடுகூடச் சென்றவர்கள் விசுவாசமின்மையினால், கானானியர்களின் பலத்தை மாத்திரம் பார்த்தவர்களாகக் காணப்பட்டு, விரும்பத்தகாத அறிக்கை ஒன்றினைக்கொண்டு வந்தார்கள். கிரகங்களைச் சிருஷ்டித்த திவ்விய வல்லமையிலும் மற்றும் மனுஷருடைய காரியங்களில் யுகங்களையும், காலங்களையும் ஏற்படுத்தின திவ்விய வல்லமையிலும் மற்றும் முதலில் வெளியரங்கமாய்க் காணப்படாததும், விசுவாசக்கண்களால் மட்டுமே காணக்கூடியதுமான பலன்களைக் கொண்டுவருகின்றதுமான திவ்விய வல்லமையிலும், நாம் விசுவாசத்தின் காரணமாய் நம்பிக்கை வைக்கின்றோம்.

ஆபிரகாம், ஏனோக்கு மற்றும் நோவா

விசுவாசத்தினால் காயினைவிட மிகவும் சிறந்ததொரு பலியினை ஆபேல் தேவனுக்கு ஏற்றெடுத்தார்; மேலும் தேவன் இவரது பலியினை ஏற்றுக்கொண்டதின் நிமித்தம், தேவனுடைய அங்கீகரிப்பிற்கான சான்றினையும் பெற்றுக்கொண்டார். ஆபேல் மரித்துப்போனபோதிலும், இவர் அங்கீகரிக்கப்பட்ட காரியமானது நமக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. சந்தேகத்திற்கிடமின்றி, தேவனிடத்தில் நெருங்குவதற்குரிய இவரது பிரயாசத்தின் விளைவாகவும் - பாவம் என்ன என்றும், ஏன் மரண தண்டனை வந்தது என்றும் உணர்ந்துகொள்வதற்குரிய இவரது பிரயாசத்தின் விளைவாகவும்தான், இவருடைய விசுவாசம் உண்டானது. விசுவாசத்தினுடைய இந்தக் கண்ணோட்டத்தினால் இவர், தேவன் மற்றும் மனுக்குலத்திற்கும் இடையில் ஒப்புரவாகுதலை இறுதியில் கொண்டுவரும் விசேஷித்த பலிகளை அடையாளப்படுத்தும் மிருகங்களைப் பலிசெலுத்துவதற்கு வழிநடத்தப்பட்டார்.

ஏனோக்கு மரணத்தைக் காணாதபடிக்கு, விசுவாசத்தின் காரணமாய் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார். “அவன் தேவனோடு சஞ்சரித்தான் . . . தேவன் அவனை எடுத்துக்கொண்டார்.” ஏனோக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட சம்பவமானது ஒருமுறைக்கு மேல் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது; மேலும், இதை விசுவாசத்தினால் நாம் ஏற்றுக்கொள்கின்றோம். இவர் எங்கே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார் என்று பதிவு செய்யப்படவில்லை; ஆனாலும் இவர் பரலோகத்திற்கு எடுத்துச்செல்லப்படவில்லை என்று பார்க்கின்றோம் (யோவான் 3:13). ஒருவேளை தேவன் மனுஷ சந்ததி மீது மரண சாபத்தினைச் சுமத்தாதிருந்தால், எப்படி மனுஷனுடைய ஜீவனானது தெய்வீக வல்லமையினால் காலங்காலமாய் நீடிக்கப்பட்டிருந்திருக்கும் என்பதற்கு உதாரணமாய்க் காணப்படும்படிக்குத் தேவன் ஏனோக்கினுடைய ஜீவனைப் பாதுகாத்திருந்திருப்பார் என்பதை நாம் அறிவோம். அந்தச் சாபத்திற்கு ஏனோக்கு விதிவிலக்கானவர் அல்ல என்பது உண்மையே. இவரும் மரணத்தீர்ப்பின் கீழே காணப்படுகின்றார்; மேலும் மற்றவர்களைப்போலவே இவரும் மீட்பருடைய புண்ணியத்தின் மூலமாக மாத்திரமே, முழுமையான பூரணத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுவார்; ஜீவனுக்கேதுவாய்த் தெய்வீகத் தீர்ப்புப்பெறுவார்.

மனுஷனுடைய சிருஷ்டிப்பு முதல் நோவாவின் காலம் வரையிலும் ஒரு துளி மழைக்கூடப் பூமியில் விழவில்லை என்பதினால், அத்தகைய பேழையைக் கட்டுவதற்குரிய காரணம் இல்லாதிருந்தபோதிலும், பேழையினைக் கட்டினதிலுள்ள இவரது கீழ்ப்படிதல் மூலம், இவரது விசுவாசம் வெளிப்பட்டது (ஆதியாகமம் 2:5). தேவன் இவரது விசுவாசத்தினை ஆசீர்வதித்தார்; மேலும் இவரது குடும்பத்திற்கு ஆசீர்வாதம் கொண்டுவரும் வழிவகையாக இவரை ஏற்படுத்தினார்.

விசுவாசமற்றவர்கள் இப்போது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறதில்லை

“விசுவாசமில்லாமல் தேவனுக்குப் பிரியமாயிருப்பது கூடாத காரியம்” என்று பரிசுத்த பவுல் அடிகளார் சவாலான அறிக்கை ஒன்றினை அறிக்கையிடுகின்றார். இந்த அறிக்கையினுடைய அடிப்படையிலேயே, ஒருவன் கொண்டிருக்கும் விசுவாசத்தினுடைய அளவிற்கேற்ப தேவனுக்குப் பிரியமாய் இருப்பான் என்றும், அவனது விசுவாசக்குறைவின் அளவிற்கேற்ப தேவனுக்குப் பிரியமற்றவனாய் இருப்பான் என்றும் நாம் சொல்லலாம். நிச்சயமாகவே இங்கு நாம் விசுவாசத்தில் வளருவதற்குரிய ஊக்கத்தினைப் பெறுகின்றோம், ஏனெனில் தேவனுடைய ஜனங்கள் அனைவருமே அவரது பார்வையில் பிரியமாய் இருப்பதற்கு வாஞ்சிக்கின்றனர்.

ஆனால் விசுவாசமானது, மனுக்குலத்திலுள்ள அனைவருக்குமே ஒன்றுபோல் எளிமையானதொரு காரியமாக இருப்பதில்லை. தாங்கள் பெற்றுக்கொண்ட அறிவானது எடுத்துரைப்பதுபோலவே தேவனிடத்திலும், அவரது வாக்குத்தத்தங்களிடத்திலுமுள்ள தங்களது விசுவாசத்தினை சிலரால் உறுதியான நிலைக்குக்கொண்டுவந்திட முடியும்; மேலும் இந்த விசுவாசம் மற்றும் அறிவினால் இவர்கள் எதையும் செய்யத் துணிந்தவர்களாகிடவும் முடியும்; மேலும் இப்படியே இன்னும் இன்னுமாக

செய்துகொண்டு போவார்கள். ஆனால் அனைவருடைய விஷயத்திலும் காரியங்கள் இப்படியாக இருப்பதில்லை. அநேகருக்குக் குறைவான விசுவாசம் காணப்படுகின்றது; மேலும் இத்தகையவர்கள் இன்னமும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகவே காணப்படுகின்றனர்; மேலும் “கர்த்தாவே எங்களது விசுவாசத்தினை வர்த்திக்கப்பண்ணும்” என்று ஜெபம்பண்ண வேண்டியவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்; மேலும் மற்றவர்களுடைய விசுவாசத்தினைப் பார்த்து முயற்சிக்க நாட வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றனர்; மேலும் மற்றவர்களுக்கு அருளப்படும் விசுவாசத்தின் பலனைப்பார்த்து ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டியவர்களாய்க் காணப்படுகின்றனர். இன்னும் வேறு சிலருக்கு விசுவாசம் என்பது முற்றிலும் சாத்தியமற்ற காரியமாய் இருக்கின்றது. இத்தகையவர்களால் அவர்களது ஐம்புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்டு

R5189 : page 61

எதையும் நம்பமுடியாது. கர்த்தரிடத்தில் வைக்கும் நம்பிக்கை மற்றும் விசுவாசம் எனும் ஆறாம் அறிவை இத்தகையவர்கள் ஒருபோதும் வளர்க்கப் பெறாதவர்களாவார்கள்.

இவர்களைக்குறித்து நாம் என்ன சொல்லலாம்? இவர்கள் மரபுவழி வந்த இயல்பான இந்நிலைமையின் காரணமாகவும், “விசுவாசமில்லாமல் தேவனுக்குப் பிரியமாயிருப்பது கூடாதகாரியம்” என்பதினால், இவர்கள் தேவனுக்குப் பிரியமாய் இல்லை எனும் காரணமாகவும், இவர்கள் நித்தியத்திற்குத் திவ்விய தயவினின்று தள்ளிவைக்கப்படுவார்களா? இப்படியாக வேதவாக்கியங்களினுடைய போதனைக் காணப்படுகிறதில்லை. ஒரு காலம் சமீபமாய் உள்ளது என்றும், அப்போது மேசியாவினுடைய கிருபையுள்ள இராஜ்யத்தின்கீழ், அனைத்து ஜனங்களையும் சென்றடையத்தக்கதாக, “கர்த்தரை அறிகிற அறிவினால் பூமி நிறைந்திருக்கும்” என்றும் வேதவாக்கியங்கள் போதிக்கின்றன. அந்த இராஜ்யம் விசுவாசத்தினைச் சார்ந்திருப்பதில்லை; இன்னுமாக விசுவாசம் வைக்கமுடிகிறவர்களுக்கு மாத்திரமே உரியதுமல்ல. அங்குச் சத்தியத்தினைக் கண்டுபிடிப்பதற்கும், அதை அறிந்துகொள்வதற்கும், அதைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் உரிய தனது பிரயாசத்தில் வழிப்போக்கன்கூட, பேதைகூட வழிவிலகிச் செல்வதற்கான நிலைமை ஏற்படாத அளவிற்கு, வழியானது மிகவும் தெளிவாகவும், மிகவும் எளிமையாகவும் காணப்படும்.

ஆனால் இக்காலத்திலோ தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி விசுவாசம் என்பது இன்றியமையாத காரியமாய் இருக்கின்றது, ஏனெனில் தமது குமாரனுடைய மணவாட்டிகளாக, உடன்சுதந்தரர்களாக, கூட்டாளிகளாக இருக்கும்படி ஒரு விசேஷித்த வகுப்பாரைப் பிதா தேடிக்கொண்டிருக்கின்றார். இவர்கள் மகா நம்பிக்கைக்குரிய, மகா கனத்திற்குரிய மற்றும் மாபெரும் ஊழியத்திற்குரிய ஸ்தானங்களில் கொண்டுவரப்படப் போகிறபடியினால், இவர்கள் எல்லா விதத்திலும் சோதிக்கப்பட வேண்டும், பரிட்சிக்கப்பட வேண்டும். சர்வ வல்லவரிடத்திலுள்ள இவர்களது விசுவாசமானது முழுமையாய்க் காணப்பட வேண்டும். இதுபோலவே நம்முடைய இந்தப் பாடத்தில் குறிப்பிடப்படும் முற்பிதாக்களுக்காகவும், தேவன் விசேஷித்த வேலை ஒன்றினை வைத்திருக்கின்றார்; ஆகையாலே தம்மிலும், தமது வார்த்தைகளிலும் மாபெரும் விசுவாசத்தினை வெளிப்படுத்த முடிகிறவர்களை மட்டுமே அந்த வேலைக்குப் பாத்திரமானவர்களெனத் தேவன் அங்கீகரித்திருக்கின்றார்.

ஆபிரகாம் ஒரு நகரத்துக்காகக் காத்திருந்தார்

ஆபிரகாமைக்குறித்துப் பார்க்கும்போது, பரிசுத்த பவுல் அடிகளார் இவரது விசுவாசம் நிரூபிக்கப்பட்ட பல்வேறு கட்டங்களை விவரிக்கின்றார். கானாணைப் பற்றின எந்த விவரங்களை அறியாமலே, இவர் அழைப்பிற்குச் செவிகொடுத்து, கானானுக்கு வந்தார். விசுவாசத்தினால் இவர் வாக்களிக்கப்பட்ட தேசத்தில் பரதேசியைப்போன்று சஞ்சரித்து, கூடாரங்களில் குடியிருந்தார்; இதுபோலவே இவரோடு வாக்குத்தத்தத்தில் பங்காளிகளாகவும், இவர் வாயிலாகச் சுதந்தரர்களாகவும் காணப்பட்ட ஈசாக்கு மற்றும் யாக்கோபும்கூடக் காணப்பட்டனர். சாராரும் விசுவாசம் வைத்தாள். இப்படியாக இவர் ஈசாக்கின் தாயாவதற்கு உதவப்பட்டாள் என்றும், அந்த வாக்குத்தத்தத்துடன் சம்பந்தப்பட்டவள் ஆனாள் என்றும் அப்போஸ்தலன் தெரிவிக்கின்றார்; இவள்மூலம் அந்த ஆபிரகாமின் வித்தானது, கடற்கரை மணலத்தனையாக, எண்ணிலடங்கா எண்ணிக்கையில் இருப்பார்களென அவ்வாக்குத்தத்தம் தெரிவிக்கின்றது.

இந்த நற்குணசாலிகள் அனைவரும் தங்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட எதையும் பெற்றுக்கொள்ளாமலேயே, விசுவாசத்தில் மரித்துப்போனார்கள் என்று பரிசுத்த பவுல் அடிகளார் ஒட்டுமொத்தமாகத் தெரிவிக்கின்றார் (வசனம் - 13). இவர்கள் தொலைவிலிருந்து விசுவாசத்தினால் பார்த்தவைகளில் கனிகூர்ந்தார்கள். இவர்களது விசுவாசம் அந்தளவிற்கு வலுவாய்க் காணப்பட்டபடியால், இவர்கள் அந்நியர்களாகவும், பரதேசிகளாகவும் - நாடோடியாகவும் இருப்பதில் திருப்தியடைந்தார்கள். இவர்கள் இங்கும் அங்குமாக அலைந்தது என்பது, இவர்கள் அவ்வப்போது கடந்துபோன எந்தப் பட்டணங்களும் அல்லது நாடுகளும் இவர்களுக்கு முழுவதுமாய்த் திருப்திகரமாக இல்லை என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. எனினும் தங்கள் நாடாகிய ஆரானுக்குத் திரும்பிச்செல்ல விருப்பம்கொள்ளும் அளவிற்கு இவர்கள் அதிருப்தியடையவே இல்லை. இவர்கள் “தேவன் தாமே கட்டி உண்டாக்கின அஸ்திபாரங்களுள்ள நகரத்தையே” - பரம தேசத்தையே நாடினவர்களாக மாத்திரம் காணப்பட்டார்கள்.

அப்போஸ்தலன் கூறிய இவ்வார்த்தைகளின் அர்த்தம் தொடர்புடைய விஷயத்தில், கருத்து வேறுபாடு காணப்பட வாய்ப்புள்ளது போன்று முதலில் தோன்றலாம். ஆபிரகாம், ஈசாக்கு மற்றும் யாக்கோபு பரம தேசத்திற்குச் செல்ல விரும்பினார்கள் என்ற அர்த்தத்தில் அப்போஸ்தலன் கூறியுள்ளாரா? இவர்கள் மேசியாவின் இராஜ்யமாகிய புதிய எருசலேமில் ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மணவாட்டியென, மனைவியென ஓர் இடத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள விரும்பினார்கள் என்ற அர்த்தத்தில் கூறியுள்ளாரா?

இப்படியாக எங்களுடைய புரிந்துகொள்ளுதல் இல்லை. இப்படி இவர்கள் விரும்புவதற்கு ஏதுவான எந்தப் பரலோக வாக்குத்தத்தங்களையும் பெற்றிருக்கவில்லை. மனுஷீக சபாவத்தினின்று, ஆவிக்குரிய சபாவத்திற்குச் சபாவ-மாறுதல் அடைவது தொடர்புடைய எதையும் குறிப்பிடும் எந்த வசனங்களும் இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. இவர்களுக்குரிய வாக்குத்தத்தங்கள் அனைத்தும் பூமிக்குரியவைகளாக, பூமிக்கடுத்தவைகளாகக் காணப்பட்டன - “நீ பார்க்கிற இந்தப் பூமி முழுவதையும் நான் உனக்கும் உன் சந்ததிக்கும் என்றைக்கும் இருக்கும்படி கொடுப்பேன்” போன்றவைகளே இவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்டிருந்தது (ஆதியாகமம் 13:15). எங்களுடைய புரிந்துகொள்ளுதலின்படி இவர்கள், எதிர்நோக்கி காத்திருந்த தேசம் பரதீசாகும் - அதாவது “வனாந்தரமும் வறண்ட நிலமும் மகிழ்ந்து, கடுவெளி களித்து புஷ்பத்தைப்போலச் செழிக்கக்கூடிய” மற்றும் “வனாந்தரத்தில் தண்ணீர்களும் பாய்ந்தோடக்கூடிய” மற்றும் பாவம், மரணத்தின் சாபத்தினை அகற்றிப்போட்டு, கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதம் காணப்படக்கூடிய மற்றும் சீக்கிரத்தில் கடந்துவரப்போகிற பரதீசாகும். இத்தேசத்தையே, மேசியாவின் நீதியின் ஆளுகையில் மனுக்குலம் தெய்வீகச் சித்தத்திற்கு இசைவாகக் கொண்டுவரப்படுகையில், பொதுவான மனுக்குலம் சுதந்தரித்துக்கொள்ள தேவன் தீர்மானித்துள்ளார்.

R5189 : page 62

“தேவன் தாமே கட்டி உண்டாக்கின அஸ்திபாரங்களுள்ள நகரத்தை” ஆபிரகாம் தேடினார் என்று நாம் வாசிக்கையில், நமது மனங்களின் கவனமானது இயல்பாகவே, இறுதியில் தேவனிடமிருந்து பூமிக்கு இறங்கிவரும் புதிய எருசலேமின் மீது திரும்புகின்றது. ஆனால் அது சொல்லர்த்தமான ஒரு நகரமல்ல. அந்த முழு வேதவாக்கிய பகுதியும் அடையாள பாஷையில் காணப்படுகின்றது. புதிய எருசலேம் மேசியாவின் இராஜ்யமாக இருக்கும். அது பூமியின் மறுசீரமைக்கப்பட்ட சமுதாய ஒழுங்கிற்கான அரசாங்க மையமாக அல்லது தலைநகரமாக இருக்கும். அதனிடத்திலிருந்து தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணமும், தேவனைப் பற்றின அறிவும், தேவனுடைய ஆசீர்வாதமும் கடந்துவரும். அதனிடத்திலிருந்து வல்லமையும், அதிகாரமும் கடந்துவந்து, ஆயிரம் வருஷமளவும் உலகை நீதியோடு ஆளுகைசெய்து, பாவத்தையும், மரணத்தையும், பாவத்தின் ஆதரவாளிகளையும் அகற்றிப்போட்டு, நீதியையும், சத்தியத்தையும் விரும்புகிற யாவரையும் சீர்த்தூக்கிவிடும்.

ஆவிக்குரிய தளத்தில் காணப்படும் மகிமையின் சபையாக, மேசியாவிடமிருந்து வரும் தேவனுடைய

ஆளுகையாக அல்லது இராஜ்யமாக, இந்தப்புதிய எருசலேமானது காணப்படும். ஆனால் அதற்குப் பூலோக பிரதிநிதிகளும் உண்டு. இவர்களைக்குறித்துப் பரிசுத்த பவுல் அடிகளார் இங்குக் குறிப்பிடுகின்றார்; தங்களது நாட்களில் உண்மையுள்ளவர்களாகக் காணப்பட்ட ஆபிரகாம், ஈசாக்கு மற்றும் யாக்கோபு மற்றும் தீர்க்கத்தரிசிகள் மற்றும் முற்பிதாக்கள் அனைவரும் பூமியில் பிரபுக்களாகவும், கண்களுக்குப்புலப்படாத மேசியா மற்றும் அவரது மணவாட்டியினுடைய முழு வல்லமை மற்றும் அதிகாரத்தினால் முழுக்க ஆதரிக்கப்படும், அவர்களின் பிரதிநிதிகளாகவும் காணப்படுவார்கள். (சங்கீதம் 45:16)

இவர்களைக்குறித்து இயேசு: “நீங்கள் ஆபிரகாமையும், ஈசாக்கையும், யாக்கோபையும், சகல தீர்க்கத்தரிசிகளையும், தேவனுடைய இராஜ்யத்திலிருக்கிறவர்களாகக் காண்பீர்கள்” என்று கூறியுள்ளார். ஆனால் தம்மைக்குறித்துக் குறிப்பிடுகையில்: “இன்னும் கொஞ்சக்காலத்திலே உலகம் என்னைக் காணாது” என்று கூறியுள்ளார். சபையைக்குறித்து அப்போஸ்தலன்: “நாம் அவருக்கு ஒப்பாயிருப்போம்” என்று கூறுகின்றார். நாம் அனைவரும் மறுபெயர்வை வேண்டும். மாம்சமும், இரத்தமும் ஆவிக்குரிய தளத்தில் பரலோக இராஜ்யத்தினைச் சுதந்தரித்துக்கொள்வதில்லை.

செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் நகரம் ரஷ்யாவையும், பாரிஸ் நகரம் பிரான்சையும், லண்டன் நகரம் கிரேட் பிரிட்டனையும், பெர்லின் நகரம் ஜெர்மனியையும், வாஷிங்டன் நகரம் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளையும் குறிப்பதுபோல, நகரம் எனும் வார்த்தையினால் அடையாளப்படுத்தப்படும் மேசியாவினுடைய அரசாங்கத்தின் ஆளுகையின்கீழ் நிகழும் என்று வாக்களிக்கப்பட்ட மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலுக்காய் ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு மற்றும் முற்காலங்களிலுள்ள உண்மையுள்ளவர்கள் யாவரும் காத்திருந்தார்கள்.
